

Mindretallet er af den Mening, at naar Banen føres saaledes, som af Regjeringen foreslaaet, om ad Flakkebjerg og dernæst til Julebjerg, er der ikke nogen absolut Nødvendighed for at føre en Bane til Skjelskør. Efter Mindretallets Mening vil altsaa det, at man følger Flertallets Retning, medføre ikke alene, at Veilængden mellem Slagelse og Næstved i og for sig forlænges med omtrent $\frac{1}{4}$ Mil, men tillige, at der maa bygges et helt nyt Stykke Bane fra Skjelskør og op til et Sted paa denne Bane, et Centrum, som hedder Dalmose Kro. Det vil altsaa sige, at Beføstningen ved at føre Banen saaledes, som Flertallet foreslaar, efter vor Mening er meget større end den $\frac{1}{4}$ Mils Forøgelse af Veilængden, som direkte vil falde Forbindelsen til Last. Vor Mening er, at skal Banen føres som af Flertallet forlangt, maa Egnen derude tilvejebringe Beføstningerne ikke alene til den direkte Forlængelse af Banen mellem Slagelse og Næstved, men tillige til den Forbindelsesbane, der i saa Tilfælde — men ikke ellers — bliver absolut nødvendig for ikke at gaa Skjelskør alt for nær, for ikke paa een Gang at ødelægge Staden Skjelskør. Det er denne forøgede Beføstning, vi have ment burde repareres paa Egnen, d. v. s. paa de Landkommuner, som ville faae den lokale Nytte af Banen, og endvidere paa de to Kjøbstadkommuner, som kunne antages at ville faae den lokale Nytte af Banen, nemlig Slagelse og Næstved, hvorimod vi rigtig nok have troet, at Skjelskør bør fritages for at deltage i denne Beføstning paa en eller anden Maade. Man kan jo nemt finde en Maade, f. Ex den simple Maade, at Statskassen paatog sig at svare Skjelskørs Andel i Beføstningen. Med Hensyn til den Bane, som med saa megen Hestighed er forlangt for Skjelskør for at sætte denne By i Forbindelse med Dværbanen Slagelse—Næstved, maa jeg tilstaa, at jeg ikke rigtig ser, at Skjelskør har nogen Ret til en saadan Bane, saa længe man holder sig til Regjeringens oprindelige Forslag. Skjelskør vil jo ganske vist lide ved Anlæget af denne Forbindelsesbane. Det er imidlertid et Tilfælde, som vil indtræffe, hver Gang man bygger Jernbaner, at der er Nogen, som kommer til at lide under, at Trafikforholdene forandre sig. Man bygger Jernbanen for at forandre Trafikforholdene, og saa bør man ikke undre sig over, om der er nogle Mennesker, der komme til at lide derved, det er ikke til at undgaa. Jeg skal dernæst bemærke, at foraauidt Skjelskør med megen Sver har ønsket at blive sat i Forbindelse med Dværbanen, saa

er jeg for min Part i det Mindste meget i Tvivl om, hvorvidt Skjelskør vil have nogen virkelig Gavn af en saadan Stikbane paa $1\frac{1}{2}$ Mil eller en fem Fjerdingvejs Længde. Saa vidt jeg veed, gaar al Jernbaneerfaring ud paa, at slige smaa korte Baner have overmaade liden Betydning. Jeg vil nu slet ikke tale om, at de aldrig betale sig, at en saadan lille kort Bane efter al Rimelighed ikke en Gang vil kunne bære de forholdsvis betydelige Driftsomkostninger, som ere forbundne med en saadan Bane, men jeg tror tillige, at Erfaringen gaar ud paa, at saadanne smaa Baner ikke have nogen Betydning for dem, i hvis Favør de ere anlagte. Jeg tror, at der selv fra vor seneste Jernbanehistorie vil kunne anføres Exempler paa slige Stikbaner, som i Realiteten ikke have nogensomhelst Betydning, uden forsaavidt som de gjøre det lettere for Folk fra en Kjøbstad at gjøre Formiddagsvisiter og Butiksindkjøb i den anden Kjøbstad, men for Handel og Trafik have de egentlig ingen Betydning havt. Jeg skal nævne Ålsens—Tommerup og Jaaborg—Klinge Bane, vist nok to fuldkommen ørkesløse Baner. Vil man spørge sig for i Ålsens og Jaaborg, som i sin Tid vare saa overordentlig virige for at faae disse Baner, tror jeg nok, man vil faae det Svar, at disse Baner ikke hjælpe disse smaa Kjøbstæder i allerførreste Maade. Jeg troe altsaa ikke, at der i og for sig for Landstinget er nogen stor Grund til af Medlidenhed med Skjelskør at votere en Jernbane strax fra Dalmose Kro eller rettere sagt fra Flakkebjerg, hvis Regjeringsforslaget, som jeg haaber, gaar igjennem. Det er en Ting, Landstinget meget godt kan betænke sig paa. Den ærede Ordfører jagde: Ja, naar det nu varer 3—4 Aar, inden denne Beslutning bliver tagen, vil dermed Skjelskør definitivt være ryttet i sin Grundvold, og Flakkebjerg eller Slagelse, hvad det nu bliver, vil aldeles have taget Luven fra denne lille Kjøbstad. Det kan gjerne være, hvis man opfatter den endelige Bestemmelse saa længe, men det er heller ikke min Mening at opætte det saa længe. Jeg ser imidlertid ikke, at der er Noget i Veien for at tage Bestemmelse om nu at bygge den Bane, som er projekteret af Regjeringen, og dernæst sove paa det og se, om man bagefter vil finde det nødvendigt eller i Byen Skjelskørs egen Interesse at bygge en Forbindelsesbane fra Flakkebjerg til den. Jeg for min Del tror det ikke, men det er en af de Ting, man godt kan beholde i sin Haand. Slagelse—Næstved Banen bliver ikke færdig paa et Aar, saa at der ikke er det Ringeste